

07633 mož med 282000, to so pač velikanske izgube, ona pa le še ni in ga najbrže kmalu tudi ne bo.

Smrt kralja Milana.

Grof Eugen Zichi, ki se je pred par dnevi vrnil Dunaja v Budapešto pripoveduje na tamkajšnjih dnikih parlamenta zanimive podrobnosti o zadnjih ah kralja Milana, kateremu je bil zvest prijatelj in je tudi oči zatisnil. Med drugimi je tudi rekel deče: «Kralj Milan je mogel prestati težek, bolečin in smrtni boj. Bilo mi je strašno, zadnji boj tega očnega moža gledati. Večkrat prijelo so ga bole- ne tako hudo, da je v obupu iskal revolverja, da se končal. Jaz sem orožje skrnil in ga dal služniku shranitev. Ako so bolečine deloma ponehale, objel e in rekel: «Ali ni grozovitó tako mlad umreti?» dno in zopet je ponavljal: «Jaz sem popolnoma abel, meni ni več pomoči.» Ko ga je enkrat kašelj šno davil, pogledal me je kralj topo in klical v omer: «Zichy! Samo v Srbijo ne!» V zadnjih h sem se odločil buletin brez komentarja brzvoja- v Belgrad. Bilo je primerno, dvoru stanje bolezní naniti. Ednak brzjovav oddal se je tudi na kra- o natalijo, koji odgovor pa je prišel ravno, v em trenutku, ko sem jaz kralju Milanu zatisnil . Iz Beligrada ni prišla nobena brzjovavka, pač pa je prikazal srbski poslanik Kristić, v stanovanju ana. Brzjovavilo se mu je iz Beligrada in naročilo zvedeti o tem položaju. Jaz stopim k postelji Mi- ovi in pravim: Kristić je tukaj. Prinesel je sporo- iz Beligrada. Kralj je odgovoril: «Naj vstopi.» or, ki sta ga govorila vršil se je v srbskem jeziku. vsebino tega govora ne vem. Samo toliko sem ogel opaziti, da Milan vspricho vsega, svojega sina o ljubi. Ko se je Kristić odstranil prijel je Milan ojo roko in rekel: «Šaša ga je poslal, Šaša moj ljeni sin». Milan bil je do zadnjega trenutka pri i zavesti. Še na dan svoje smrti kazal je zanimanje za vse dogodke. — Ko se je njegov kralj Aleksander poročil, poslal je Milan našemu rju Francu Jožefu pismo, v katerem prosi vladarja i mu pripustil v svoji državi ped zemlje, kjer bi amogel odpočiti. Cesar mu je spolnil to željo, ad se ga je iz Beligrada napadalo, da bi se truplo eljalo v Srbijo. Vladar rekel je srbskemu posla- : «Ako mi vi eno vrsto od Milana pokažete, v ri bi se bil on drugače izrazil, kakor je on od e prosil, bodem rad v premembo Moje odredbe lil.» Grof Zichy poroča dalje: «Ko sem povelje a Veličanstva izvršil in v svrhu poročila o po- u pred vladarja stopil, mi je Njegovo Veličanstvo : «On bil je res Moj prijatelj, pod vsemi raz- mi Moj prijatelj; on ni nikoli, tudi ne en tre- x omahaval.

Kralj Milan — Štajerc?

Zanimivo je slišati nekoliko preteklosti o rajnem em razkralju Milanu in vredno, da se pri tem liko pomudimo.

Pred dobrimi petdesetimi leti obiskal je srbski knez Mihael Obrenović Rogaško-Slatinske toplice kjer se je mudil dalje časa. V času tega bivanja v toplicah seznanil se je z brhko deklico Ano Berghaus, hčerko nekega topliškega služnika. Živahna deklica dopadla se je življenjaveselumu in darežljivemu knezu tako, da so se o njiju kmalu začele vsakovrstne go- vorice razširjati.

Ne dolgo po knezovem odhodu porodila je Ana Berghaus čvrstega sinčeka, ki se ga je krstilo za Vilhelm Berghaus. Resnica je, da je knez Mihael, ko je to zvedel, tej mladi materi poslal večjo vsoto de- narja in tudi pozneje mesečno podporo dajal. Razen tega povprašaval je knez večkrat po tem mladeniču. Ana Berghaus poročila se je potem z krojačem in lišnim posestnikom Schiffererjem v Rogatcu, kate- remu je porodila tudi enega dečka. Družina živela je v najboljših razmerah.

Mali Vilhelm Berghaus zrastel je pri svoji ma- teri, uspeval divno in obiskaval šolo do svojega de- setega leta v Rogatcu. Njegov učitelj bil je še zdaj v bližini Sv. Jurija ob južni železnici živeči nadučitelj Oratsch. Sošolci in tovariši v mladosti, eden izmed teh, sanitetni svetovalec dr. Hoisl v Gradcu, kakor tudi prebivalci Rogatca imenovali so brhkega Vilhelma vedno samo Obrenovića.

Resnica je tudi, da sta pričetkom leta 1860 se v Rogatcu prikazala dva Srba in mladeniča vzela seboj, da sta ga v samostanu Krušadol dalje izobra- ziti pustila. Pozneje prišel je Vilhelm v svrhu višje izobrazbe v Paris.

Tako daleč odgovarja toporočilo pripovedkam. Nato pa zatrjuje nek zanesljiv poročevalec in sicer z ozi- rom na poročila, katera da je on od duhovniške strani prejel, da se je ta Vilhelm Berghaus po smrti kneza Mihaela prelevil v srbskega kneza in se po- zneje svetu pokazal kot srbski kralj Milan.

Mati njegova umrla je še le pred par leti. Ona bila je vedno ponosna na svojega sina, kneza Milana. Njen drugi sin iz zakona Schifferer bil je klepar (špengler). Leta 1875. potoval je s potrebnimi doku- menti opremljen v Beligrad, da bi videl svojega po- polbrata, a od tistega časa izginil je brez sledu in vsa popraševanja po njem ostala so brezvspešna.

Mi omenimo, da je po Gotha-vem dvornem kole- darju kralj Milan dne 10. avgusta 1854. leta, kot sin Miloša Obrenovića in njegove soproge Marije, rojene Kartagi, zagledal luč sveta.

Zunanje novice.

Krvav zločin pred sodiščem. Pred napoljskem porotnem sodiščem je stal neki Jakob Simesti, po poklicu biserar. Bil je obtožen, da je v listopadu mi- nolega leta zaklal gostilničarja Antona Negrinija, čegar hčer je imel za ljubico. Simesti se je branil s trditvijo, da se je z Negrinijem sprl ter ga zaklal v samobranu. Ko je odredil sodnik med obravnavo majhen premor, je skočila k obtožencu njegova lju- bica ter mu pljunila v lice. Med tem, ko so stra- žarji odstranjevali dekleta, je planil nad Simestija